

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓๗ (พ.ศ. ๒๕๔๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการจะขอลดหย่อนภาษีได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และ
มาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบาง
ประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕
มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๓๔)
ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการ
จะขอลดหย่อนภาษีได้ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑)
ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการ
จะขอลดหย่อนภาษีได้

“(๖) เครื่องดื่ม”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

สมคิด จาตุศรีพิทักษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากวัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิต เครื่องดื่มที่ทำหรือบรรจุหรือได้จากเครื่องขายเครื่องดื่มได้ถูกจัดเก็บภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตมาก่อนแล้ว และเมื่อได้นำวัตถุดิบหรือส่วนประกอบดังกล่าวมาผลิตเป็นสินค้าโดยผ่านเครื่องขายเครื่องดื่มจะต้องถูกจัดเก็บภาษีอีกครั้งหนึ่ง อันเป็นการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อน สมควรให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งจำหน่ายเครื่องดื่มจากเครื่องขาย เครื่องดื่มมีสิทธิขอลดหย่อนภาษีโดยนำจำนวนเงินภาษีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมผลิตเครื่องดื่มได้เสียไว้แล้ว สำหรับวัตถุดิบ หรือส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตสินค้ามาหักออกจากจำนวนเงินภาษีที่ผู้ประกอบ อุตสาหกรรมซึ่งจำหน่ายเครื่องดื่มจากเครื่องขายเครื่องดื่มต้องเสียสำหรับสินค้านั้นได้ จึงจำเป็นต้องออก กฎกระทรวงนี้